

и съ скотовъдство и отъ части съ птицевъдство. Развъждатъ: овце, кози, коне, говеда, свине, кокошки, гжски и пр. Износъ има само на яйца. Бубарството и пчеларството въ това село е слабо развито. За кжшни потрѣби селенитѣ отиватъ на пазаръ въ гр. Орѣхово, гдѣто и закарватъ за проданъ хранитѣ си.

Мнозина отъ това село сж задължнѣли на земеделѣлската банка, но по-големата частъ отъ тѣхъ уреждатъ смѣткитѣ си доброволно.

Главни търговци на жита сж: Ив. Стаменовъ, Л. Ивановъ, Д. Кюковъ, В. Ивановъ и Ц. Къновъ.

По-вече отъ 100 декара земя иматъ около 100 души земеделци.

Кръчмари: Ив. Митовъ, Д. Кюковъ, П. Ганчевъ и М. Димитровъ. Само първия отъ тѣхъ има една стая съ двѣ легла.

Дюгенджии: М. Девенски, М. Димитровъ и Т. Пенчовъ.

Занаятчии: Ив. Митовъ и Т. Пенчевъ—шивачи.

Въ това село е отворено за пръвъ пжтъ училище прѣзъ 1869 година и се помѣщава въ долния етажъ на едно здание, на което втория етажъ служи да се черкуватъ селенитѣ. Училището е съвсѣмъ неудобно и нехигиенично. На задължително учение подлежатъ 103 момчета и 106 момичета, а посѣщаватъ училището 90 момчета и 11 момичета. Училищната библиотека се състои отъ 6 списания и 52 разни книги. Учебни пособия има: 10 картини по естествовѣдение, нѣколко по З. Божий и всички географически харти. Учители сж: П. Върбановъ (гл. у-ль) и Ан. Гроздановъ. Училищни настоятели сж: П. Велковъ и М. Шишковъ. Селенитѣ изобщо се отнасятъ до нейдѣ симпатично къмъ училището и науката.